

narico, da se uči mornarskih reči. — Za voljo Suez-a, velikanskega prekopa, ki veže Srednje morje z Arabskim, ste se Anglija in Francija porazumeli ter ga bode nadzorovala komisija, ki se sestavlja iz vseh generalnih konzulov v Kajiri. Vojakov se nastavi ob njem kacic 2000. — V Chicago v Ameriki je sodnija une dni več rogovilcev, ki se jim pravi anarhisti, obsojila na smrt, njih tovariši pa bi jih radi izvili iz rok pravice. V Ameriki je vse mogoče, nič ne stavimo, če še kje tudi to ni.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Po tem ugodnem odgovoru zopet povzame besedo Milica: „Predragi, ako želite nas rešiti, treba je naslednje točno izvesti: tri leta ne smete skupaj, razun vsako leto v tej noči, v katerej Vas obiščemo. Govoriti ne smete vsa leta niti jedne besede; spavali boste vsak v svoji sobici; hodite lahko za kratek čas samoč na lov. V ta namen najdete potrebne priprave v gradu. Jedila boste dobivali v svoje sobice, razun one večeri, kadar Vas obiščemo, takrat najdete mizo pogrnjeno tukaj v veliki jedilnici; donašale Vam bodo samo vidne — roke! Vsi obljubijo, da hočejo natanko vse pogoje spolnjevati. Sedaj stopijo pred — rešitelje, starejša Milica k Mirko-tu, tako, da je vsaka pristopila k mladeniču svoje starosti, ter mu je stisnila krčevito roko. Konečno se poklonijo, nasmehnejo in se prav toplo priporočijo ter izginejo potem, kakor so prišle.

Dvajnajsteri bratje si poiščejo sobe svoje, in v resnici, vsak je imel jedno pripravljeno, v kateri je spal in se tudi drugače razveseljeval. Hodili so tudi samoč na lov, mize imeli so pogrnjene in obložene z okusnimi jedili vsak dan. Tako mine leto. Pridejo zopet ob 11. uri kraljičine, a bile so že en malo belkastega obraza: dejale so vse vesele in srečne: „Sedaj, ljubljenci, smete zopet jedno uro govoriti, prosti ste, le pripovedujte, kaj se je v teku leta vse pripetilo, odkar se nismo videli!“ Zopet je prišla ura za slovo. Milo so pogledale rešitelje. Njih pogled je bila mila prošnja, naj le stanovitni ostanejo in pogoje natančno spolnijo!

Odidejo. Bratje zopet molče.

Drugo leto poteče, zopet pridejo kraljičine — belše.

Konečno je prišlo tudi tretje leto. Bratje so zbrani pri mizi, molče zavživajo božje dari. Manjkalo je samo 6 minut, pogoji bodo izpolnjeni in kraljičine rešene. V tem pa ustane Mirko in izpregovori, ne misleč na kraljičine:

„Dragi bratje, mislim in za gotovo upam, sreča nas po svetu čaka, dejte, hodimo med svet; zakaj bi morali tukaj, v tem zakletem, pustem gradu živeti, kakor samostanci, ne da bi se smeli pogovarjati in se veseliti; dejte bratje, zapustimo to pusto zidovje in hajdi na prosto!“ Pri teh besedah se vsi, razun najmlajšega Milko-ta vzdignejo, ter mu za odhod zagromijo: Živel brat, res, sreča nas za gotovo čaka, le takoj odrinimo!“ Milko, najmlajši brat, pa se britko razjoče pri tem prizoru, in žalostno pogleduje na nestanovitne brate svoje. Vrata se odpró in v sobo stopi zopet 12 kraljičin. Bile so pa razun najmlajše Marijice zopet — črne, a v rokah držijo žareče meče, ter vsaka stopi k svojemu nestanovitnemu rešitelju — žugajoč mu. V tem strašnem prizoru je padel Milko v nezavest, in kadar se vzbudi iz nezvesti, znašel se je s konjem svojim v neki šumi. Čudéc se, se je popraševal: Nisem li bil v gradu? Se-li mi sanja, ali kaj? (Dalje prih.)

Smešnica 38. „Vsaki čas“, razlaga učitelj v šoli, „vsaki čas“ ima svojih prijetnosti, eden nam daje to, drugi drugo veselje. Ali tudi en in isti čas je lahko eno leto bolj, drugo manj prijeten. Ali veste, otroci, za kateri letni čas, ki je bil prijetniši memo druga leta?“ „Lanska zima“, odgovori županov France. „No zakaj pa?“ — „Ker ste, g. učitelj, bili boleni, mi pa za to nismo imeli šole“, odgovoril je France.

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so dali za šolo pri sv. Janžu na Peči 300 gld. iz lastnega premoženja.

(Razstava cerkv. obleke.) V soboto dne 24. septembra odpre se ob 9½ uri dopoldne razstava cerkv. obleke v bogoslovju v Mariboru in trpi potem skozi 4 dni. Ob enem pa se razstavi tudi cerkv. obleka in druge reči, ki so namenjene za vatikansko razstavo v Rimu ter so mili dar za vezilo zlatomašniku sv. Očetu Leonu XIII.

(Dijaška kuhinja.) Č. g. župnik J. L. je daroval za dijaško kuhinjo v Mariboru 170 fl., g. dr. Drag. Prus, zdravnik v Konjicah 5 fl., vlč. g. Rup. Šuta, župnik v Zavrči 10 fl., čast. g. Dav. Jurkovič, kaplan pri sv. Ani 5 fl., č. g. Fr. Ostre. kapl. pri sv. Tomažu blizu Velikenedelje 5 fl., č. g. Štef. Turkuš II. kpl. pri sv. Petru blizu Maribora 2 fl., neimenovan 1 fl., mil. g. kanonik Hrg so podarili mizo iz trdega lesa, ki se da raztegniti. Bog plati!

Al. Meško, blagajnik.

(Volilni shod.) Pri shodu volilcev na Ptuj dne 18. septembra se je obilo volilcev zbralo. Drž. poslanec, č. g. dr. L. Gregorec, jim je razložil svoje delovanje, volilci pa so mu na to izrekli zahvalo za doslenje njegovo de-

lovanje in popolno zaupanje. Podrobno poročilo o tem shodu prinese prihodnje število.

(„Slov. koledar.“) Tiskarna sv. Cirila v Mariboru je tudi letos priredila „Slov. koledar“ za na steno. Oblika mu je lična, stane pa letos samo 20 kr. v tiskarni, po pošti pa 25 kr. Cena je torej jako nizka in shaja tiskarna s skupnino samo takrat, če jih speča prav veliko število.

(Odpoved.) Dr. K. Gelingsheim, pristav c. kr. okr. sodnije v Kozjem, se je odpovedal časti podpredsednika v tamošnjem okr. odboru ter bode vsled tega že jutri dne 23. sept. druga volitev.

(Otroški vrt.) V Celju je „šolsko društvo za Nemce“ odprlo v onem tednu otroški vrt. V pričo je bil načelnik tega društva, nek dr. Richter ter je zatrjeval, kako da je njegovo društvo rado vrt odprlo nemškemu otrokom v zavetje. No to mu bodi ali kako je kje lice napravil, ko se mu je predstavila trojica mož, ki bode poslej imela vrt na skrbi? Bobisut, Glantschnigg pa Rakusch, kaj ne, to so sami pragermani!

(Okr. šolski svet.) Okr. zastop v Mariboru je volil v svoji zadnji seji petero mož v okr. šolski svet. Vseh petero stanuje v Mariboru in vsi se štejejo za Nemce. To je lepo plačilo unim slov. posestnikom, ki so zlezli v nemški koš mestjanom na ljubo!

(Slov. slovstvo.) Zbranih Stritarjevih spisov izšel je sedaj že 13. snopič. Nadaljuje se v njem še roman „Zorin“.

(Nekriv.) Dr. Fr. Strafella, odvetnik na Ptuj, je bil tožen goljufije in krive prisege, a c. kr. okrožna sodnija v Celju je izpoznala, da ni kriv, pač pa je skril njegov pisar tisti denar, za katerega je hodilo.

(Žlahta.) V Gruškovi je Fr. Kranjc sin tamošnjega viničarja, vstrelil svojega bratranca Ant. Kranjca, ker ga je ta bil nekaj oštel, uni pa je kar segel po puško. Se ve, da so ubojnika zaprli.

(Nevarna kopelj.) Pri sv. Marku blizu Ptuja sta nedavno v Dravi utonila otroka Franc in Martin Horvat. Bila sta se šla kopat, a našla sta grob v deročih valovih Drave.

(Prodaja žita.) Kakor letos, tako živo še ni bilo na železniški progi Pragersko-Pešt, kajti vsak dan pelje po več močnih vlakov žito iz Ogerskega na Pragersko in od ondod skozi Maribor v Švico. Pri nas pa še žito nima nič kaj cene.

(Na prosto!) V Celju sta jo iz ječe porisala Fr. Dremel in Mart. Bezjak. Bili so ju v eno izbo zaprli pa sta predrla zid in tako ubežala. Doslej ju še niso ujeli.

(Hranilnica.) Hranilnica Mariborskega mesta obstoji sem od leta 1862, je torej že 25 let stara. Da si se je precej odebelila po denarju slov. kmetov, vendar je odločila sedaj 5000 gld. za nemški šulverein, tedaj v razslovenjenje slov. otrok.

(Premiranje konj.) Uno soboto je bilo v Mariboru na c. kr. vadišču premiranje kobil in žrebet za Mariborski, Ptujski in Ormoški okraj. Prignalo se je lepih živali, posebno iz Ormoškega in Ptujkega okraja. To je c. kr. okr. živinozdravnik g. Armin Haage tudi na koncu priznal, škoda, da le nemški, to pa ker slovenski ne zna. Imena posestnikov premiranih konj priobčimo v „Gosp. prilogi“.

(Grozni uboj.) V Lešah na Gorenjskem bil je nek Jaka Čajhen prišel prav iz zapora ter je hotel kar lastnega očeta zaklati. Njegova sestra to vidi in zgrabi na naglem sekuro ter zamahne nad grozovitnežem. Le-ta se zgrudi na tla in je 24 urah že mrtev. Kako življenje, taka smrt.

(Duh. spremembe.) Č. g. Janez Kunce, mestni vikar na Ptuj, dobil je župnijo sv. Jurija na Ščavnici.

Loterijne številke:

V Gradcu 17. septembra 1887: 11, 39, 30, 87, 1
Na Dunaju „ „ 12, 44 66. 39, 32

Potrebno za hišo in pisarno!

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izšel
in se dobi

Slovenski koledar 1888

za steno.

Cena 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Tiskan v treh barvah!